

Szegényeken segítenek a lovagok Hódi Lajos főprefektus

Látványos öltözetük jeles napokon, ünnepeken vonzza a tekintetet. Am a szegényekért végzett munkájukra sokkal inkább büszkék, mint ékes palástjukra. Ők a Pro Concordatia Populorum (PCP) lovagjai. A lovagrend szegedi szervezetének főprefektusa, Hódi Lajos közigazdász, mai írásunkban karitatív tevékenységük eddigi eredményeit összegzi, s a 2001-es terveikről beszél.

Pro Concordatia Populorum. Vajon hányan sejtik Szeged határain belül, hogy ez a három szó egy lovagrend neve? Vélhetően nagyon kevesen. Am Hódi Lajos, a lovagrend magyarországi főprefektusa szerint azért már sok olyan ember is él a Tisza partján, aki pontosan tudja: a díszes egyenruhás lovagok segítségére mindazok számíthatnak, akik szegénységtől, nélkülözéstől gyötörve viselik az élet megpróbáltatásait.

A Pro Concordatia Populorum (PCP) 1965-ben alakult az Egyesült Államokban, s tevékenységét leginkább a Rotary klubéhoz hasonlíthatnánk. A lovagrend tagjai legfontosabb kötelességüknek az elesettek támogatását tartják, éljenek a Föld bármely pontján. Igaz ez a magyarországi szervezetre is, amely a kilencvenes évek elején toborozta első tagjait – avatott be a lovagrend csöppét sem őrzött titkaiba Hódi Lajos. Akiről annyit mindenképpen illik elárulni, hogy civilben közigazdász, 1970 óta él Szegeden, már hosszú évek óta a Szegedi Temetkezési Kft. igazgatója. S életrajzába immár azt is beírhatja: 2000. decembere óta a PCP szegedi, 14 fős csoportjának főprefektusa.

– Magam is a jótékonykodás során kerültem kapcsolatba a lovagrenddel – magyarázta meg Hódi úr, miért is ölt lovagi palástot egy közigazdász. – A temetkezési kft. igazgatójaként ugyanis nagy gondot fordított a hadisírok ápolására, s egy ilyen akció során ajánlotta dr. Keszthelyi Béla, a PCP nemrégiben elhunyt, akkori főprefektusa: végezzem munkámat immár a lovagrend szer-

vezett keretei között. Amióta lovag vagyok, magam is tevékeny részt vállalok a szociális otthonok fejlesztésében, alapítása óta segítem – miként teszik ezt lovagtársaim is – a Kálvária nevelőotthon építését. De lovagrendünk szegedi szervezetének sikerei között tarthatjuk számon a kárpátaljai és erdélyi árvízármentesítési támogatást, s azt a szervezőmunkát, aminek eredményeként határon túli magyar könyvtárak számára sikerült összegyűjteni és átszállítani tekintélyes mennyiségű értékes kötetet. Hozzáteszem: sajnos pénzzel nem igazán tudjuk kiegészíteni a rászorulókat, de sokszor nem is igazán a forintok hiányoznak. A szaktudás, a jó kapcsolatok nem egyszer hasznosabbak a problémák megoldásában. Ez utóbbira jó példa, hogy tavaly a PCP németországi, egészen pontosan a hamburgi csoportja két kamionnyi segéllyel ajándékozta meg a szegedi szegényeket. Főleg ruhaneműt és lábbelit tudunk szétosztani, míg a Kálvária sugárúti nevelőotthonnak különböző berendezési tárgyakat hoztak az autók – beszélt a lovagrend munkájáról a szegedi főprefektus

A PCP terveiről szólva Hódi Lajos elmondta: 2001-ben kiemelt feladatnak tartja a lovagrend szegedi csoportja a Kálvária sugárúti nevelőotthon támogatását, szeretnék mind több maradványt megajándékozni az szociális otthonban élő időseket. Továbbra is igyekeznek a PCP hozzájárulni határon túli, s természetesen a határokon belüli magyar iskolák és könyvtárak vagyonának gyarapításához, és szervezik lovagrend tagjai a külföldről érkező adományok szétosztását.

– A lovagok részt vesznek a hadi sírok gondozásában, sőt abban is igyekeznek segítséget nyújtani, hogy a messze földön élők megtalálhassák egykori szeretteik síremlékét. Legutóbb egy német család megkeresésére derítettük ki, hogy a II. világháborúban meghalt rokonuk egy szegedi katonasírban nyugszik – említette a közelmúlt egyik sikeres akcióját Hódi Lajos.

Bátyi Zoltán

Lovag, díszes palástban. Hódi Lajos tavaly december óta vezeti a lovagrend szegedi szervezetét. (Fotó: Nagy László)

Egy jó szándékú cél – kérdőjelekkel Hol lehet az igazság?

A megváltozott munkaképességűek foglalkoztatását a kormány is támogatja. (Fotó: Schmidt Andrea)

Napjainkban, amikor igen nehezen kezelhető gondként esik szó a munkanélküliség okozta társadalmi problémákról, jó hallani egy-egy új foglalkoztatási lehetőség megteremtéséről. Különösen, ha csökkent munkaképességű emberek juthatnak ezzel munkához és érezhetik: betegségük ellenére hasznosá tehetik magukat. Szegeden mintegy négy hónapja működik egy olyan célszervezet, amelyik – állami támogatással – megváltozott munkaképességűek foglalkoztatására specializálódott. Egyesek szerint azonban a dicséretes kezdeményezés a gyakorlatban még nem működik tökéletesen.

Szegeden a Csongrádi sugárúton található a Polyfoods-Tradex Kft. telephelye. A békéscebsabai központú cég 1997. július óta foglalkoztat megváltozott munkaképességű em-

bereteket, de Szegeden csak néhány hónapja van jelen. A főként az újrahasznosítható papírhulladék gyűjtésére specializálódott cég közel kétszáz alkalmazottja közül – egyelőre – alig több mint tízen dolgoznak a városban, márpedig nyilván sokan lennének, akiknek szüksége lenne jövedelem-kiegészítésre. Szilágyi Mózes, a szegedi lerakat vezetője nem is érti, miért nem járnak közbe ennek érdekében az egészségügyi okok miatt hátrányos helyzetben lévő emberek érdekképviseleti szervei. A város és a megye, hiszen a tevékenység kihasználhatatlanul nem lenne akadály, korlátlan lehetőséget kínál a munka végzéséhez. A cégek, intézmények január elsejétől ugyanis nem vitethetik a szeméttelre a még hasznosítható papírhulladékot, ha nem akarnak büntetést fizetni. Tordai Ferenc alapító ügyvezető, aki maga is csökkent munkaképességű, ezt azzal magyarázta – mint a cégnél lévő létszámmozgást is –, hogy az érintettek zöme valamiféle segélynek szeretné tekinteni a kapott pénzt, de valójában nem akar dolgozni. Véleménye szerint: aki igyekezik, az náluk – teljesítménytől függően – igen

jó keresetet is elérhet. Közéjük tartozik Pál János Sándor hőmezővási helyi, látás- és mozgássérült fiatalember. Ő elmondta: nettó fizetése meghaladta a 23 ezer forintot. Igaz, mindent meg is tesz annak érdekében, hogy minél több helyről gyűjthesse a papírhulladékot. Így örömmel számolt be arról, hogy a polgármesteri hivatal és a belvárosi templom is támogatólag állt a hasznos kezdeményezés mellé, lehetővé téve számára a feleslegessé vált papír elszállítást.

Am nem minden vélemény szól ilyen pozitív tapasztalatokról. Bődő Zoltán és Joó János, akik a cég alkalmazottjai voltak elfogadhatatlannak tartották és tartják ma is az alkalmazott normarendszert, amely érvényes a szívbetegek vagy a félkarú emberekre is. Emellett az sem mérhető, hogy nagyobb tétel elszállításában ki milyen szerepet játszik, azaz mennyi pénz illeti meg valójában. Tudni vélték azt is, hogy a hivatalosan alkalmazottak között akadnak olyanok, akiket egyetlen napig sem foglalkoztattak! Az ügyvezető erre vonatkozóan hangsúlyozta: senkit nem kényszeríthetnek a munkára, a munkaszervezésben meghatá-

rozott teljesítmény elérésére, de az elvégzett munkáért járó bért mindig kifizették. Az ügy pontos részleteit – bár megpróbáltuk – valójában nem sikerült tisztázni. Tordai Ferenc még azt sem tudta (vagy inkább nem akarta még nagyságrendileg sem) megmondani, hogy a célszervezettel nyilvánított kft. mennyi állami támogatást kap, amiért mintegy kétszáz megváltozott munkaképességű személyt foglalkoztat.

Márpedig a cég olyan feladatára vállalkozott, amellyel nem csupán beteg, de emiatt sokkal érzékenyebb, lelkileg is sérült embereknek adhatja vissza az önbizalmát, életkedvét. Ezért volt érthetetlen, hogy az ügyvezető mindössze egyetlen „konkrét” számadatot emelt ki: százezer forintot érő papírhulladék került eddig a szeméttelre csupán Békés megyében! Ez pedig elfogadhatatlan pazarlás, amely ellen tenni kell valamit. Ők erre vállalkoztak, amikor működésüket kezdte a kft.-t. Az pedig, hogy van olyan egykori alkalmazott, aki a munkaiügyi bíróságon keresi igazát, csupán annak kifogásolható magartása miatti elbocsátását jelölte meg indokként.

N. R. J.

Kényszer

– Szörnyű estém volt – mondja egy fiatal hölgy a másikkal Szeged egyik kávézójában. – A Dáridót kellett néznie. Hogy szenvedtem!

– Igen, muszáj volt azt néznie. Sehol nem volt jobb műsor – bólogat barátja.

Tényleg szörnyű, ha péntek este az emberfia nem talál magának tévéműsort. Pedig a televízió kábé ötven éve társas csak mindennapjainknak. Előtte vajon mit csináltak az emberek péntek esteként?

Sarnyai Tibor

Mit mond a jog?

Utazások

MTI Press

Az elmúlt nyár is hangos volt egyes utazási irodák botrányaitól. Pedig télen, tavasszal a nyaralást tervezetőknek csupa gyönyörűséget és kényelmet ígértek az utazásszervezők. Van-e szankciója, ha a prospektusok szövege közzéadott viszonyban sincs a valósággal? Erre adunk választ a Házi Jogtanácsadó segítségével.

Az utaztató által kiadott tájékoztató nem tartalmazhat félrevezető állításokat – szögezik le az alapelveket a jogszabályok. Az írásban közzétett tájékoztató a jogi jellegét tekintve ajánlatnak minősül, amelynek az adatai az utazási szerződés részévé válnak, hiszen az utazási szerződésben nem kell megismételni a tájékoztató adatait, – elegendő csupán utalni a tájékoztatóra. Ennélfogva a tájékoztatójában foglaltaktól egyoldalúan az utazási vállalkozó sem térhet el.

A gyakorlatban általában két vonatkozásban fordul elő, hogy az utazási vállalkozó félrevezető információt nyújt. Az első esetben teljesen jóhiszemű, és csak azért tájékoztalt félre, mert nem tud az időközben megváltozott körülményekről (például váratlanul bezárt a meglátogatni tervezett múzeum). Jóllehet az utast ilyen esetben is kár éri, ez az utazási vállalkozó tevékenységét nem minősíti. Más a helyzet akkor, ha az írásban közzétett tájékoztató adatai szándékosan nem felelnek meg a valóságnak vagy nem egyértelműek (félreérthetőek), és az utas a helyszínen – az eltérés kényszerű és bosszús megállapításán túl – már nemigen tehet semmit, csak hazatérve érvényesítheti kártérítési igényét. Ilyen esetben a kártérítésen túlmenően akár fogyasztóvédelmi bírság kiszabására is sor kerülhet az utazási vállalkozóval szemben.

A megtévesztő tájékoztatás lehet szándékos, ebben az esetben az utazási vállalkozó kifejezetten rosszhiszemű, és lehet gondatlanságra visszavezethető, amikor a közölt információ azért nem valóságos, mert az utazási vállalkozó nem fejtette ki a tőle elvárható gondosságot. Az utazási vállalkozó mindkét esetben felelősséggel tartozik, és viselnie kell a magartásának jogkövetkezményeit. Ez adott esetben akár az utazási szerződés érvénytelenségét is eredményezheti. Érvénytelenség esetén az utas nemcsak a részvételi díjat követelheti vissza évi húsz százalék kamattal növelt mértékben, hanem azon felül az öt ért kár megtérítését is igényelheti. Ha a nem valóságos tájékoztatás nem eredményezi az utazási szerződés érvénytelenségét, mert csupán az utazási szerződés egyes kikötéseinek megszegéséhez vezet, akkor az utas csak a nem szerződészerű teljesítésből eredő kárának megtérítését igényelheti.

N. R. J.

Ásotthalom legidősebb embere

Vince bácsi százéves

Megható és nem mindennapi esemény színpadra volt tegnap Ásotthalom, hiszen a község legidősebb emberét, Onozó Vince bácsit köszöntötték századik születésnapja alkalmából.

Száz esztendő. Hihetetlenül sok idő, ha emberéletéről van szó. E rendkívüli életkort ünnepelethették tegnap Ásotthalmon az Ónozó Vince bácsit köszöntő családtagok, de – a falu lakosainak nevében – köszöntötte őt Petró Ferenc polgármester és Nagy János jegyző is. A szép családi házban, Ilona lányáékkal élő Vince bácsit odaérkezésünkkor a Mórahalmon élő két húga, a 94 esztendő Örszike és a 88 éves Juci néni mellett, Erzsébet lánya és a család több tagja, köztük az unokák, dédunokák vették körül. Ők is a segítségünkre voltak abban, hogy felidézük egy kicsit az ünnepelelt egy évszázadnyi életének emlékeit. Vince bácsinak

Ónozó bácsit Erzsébet lánya is köszöntötte. (Fotó: Miskolci Róbert)

ugyanis a „legnagyobb” baja, hogy hallása igen megromlott. A 12 gyermekes mórahalmi családból származó idős ember azonban, mint elmondta, nem használ szemüveget, nem szed gyógyszert, de havonta kap B-12-es vitamininjekciót. Vince bácsi ugyanakkor mutatott egy kis cédulát is, amelyre

a következőket írta fel: „Ne engem köszöntsetek, hanem az Istent, mert általa értem el a száz évet.” Mint családtagjai elmondták Vince bácsi hívő katolikusként, igazi jó emberként élte le életét. Pedig nem volt könnyű sorsa. Szegény családból származott, később a sok munka, a beteg feleség

gondozása, mind próbára tette lelki és testi erejét. De megküzdött a nehézségekkel. Az ünnepi pillanatoknak pedig leginkább azért örül, tette hozzá könnyes szemmel, mert oly ritkák már az olyan alkalmak, amikor együtt van a családdal.